

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1729/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, u ime Republike Hrvatske, po sucu mr. sc. Ivani Koštarić Fegeš, u pravnoj stvari tužitelja EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, Ulica grada Vukovara 282, 10000 Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika: 1) HOK-OSIGURANJE d.d., OIB: 00432869176, Capraška ulica 6, 10000 Zagreb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić & partneri d.o.o. u Zagrebu i 2) Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, Ulica Stjepana Širole 4, OIB: 57500462912, radi isplate iznosa od 13.775,01 EUR, zaključio je glavnu raspravu 13. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljevog punomoćnika Branimira Perića, prvotuženikovog punomoćnika Lidije Lučić i drugotuženikovog punomoćnika Lorene Ermenc te donio i objavio i presudu 15. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženicima solidarno isplatiti tužitelju iznos od 13.775,01 EUR sa zateznim kamatama od 2. ožujka 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 13.775,01 EUR za 1. ožujka 2022.

III. Nalaže se tuženicima solidarno naknaditi tužitelju troškove u iznosu od 5.305,90 EUR sa zateznim kamatama od 15. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za solidarnu naknadu troškova u iznosu od 967,87 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamata, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu radi solidarne isplate iznosa od 13.775,01 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamata.

U tužbi u bitnome navodi da je tužitelj za motorno vozilo registarske oznake i broja VU 341-DD, broj šasije WMAR07ZZ0ET020744, godina proizvodnje 2013. godine, sklopio policu kasko osiguranja broj 831437901 važeću za razdoblje od 28. ožujka 2021. do 28. ožujka 2022., da se 19. rujna 2021., oko 23:10, na cesti A3 – Bregana (GP Bregana – Granica RH/Slovenija) – Zagreb – Slavonski Brod – Čvorište Sredanci (A5) – Lipovac (GP Bajakovo – Granica RH/Srbija), Općina Garčin, na km 226 km + 150 m, dogodila prometna nesreća u kojoj je oštećeno predmetno motorno vozilo uslijed naleta na divljač (jelena), da je tijekom vožnje, ispred predmetnog automobila iznenada istrčala divljač (jelen) te je s njom došlo do kontakta i oštećenja motornog vozila, što je predmet ovog postupka, da je nakon kontakta s predmetnim motornim vozilom divljač (jelen) odbačena na prometnu traku za zaustavljanje vozila u nuždi te je divljač (jelen) uginula na mjestu događaja, da je uginulu divljač (jelena) preuzeo djelatnik drugotuženika, TJ Slavonski Brod, ophodar Miroslav Vrljić. Nadalje navodi da je divljač (jelen) iznenada istrčala na kolnik, da vozač Miloš Miljević predmetnog motornog vozila nije mogao izbjeći sudar i nije bio pod utjecajem alkohola, da protiv vozača predmetnog motornog vozila nije pokrenut prekršajni postupak obzirom je policija utvrdila da na njemu nema odgovornosti za nastanak štetnog događaja. Dakle, tužiteljev osiguranik pretrpio je štetu na navedenom dijelu ceste od opasne stvari, kojom je gospodario drugotuženik i odgovoran je za štetu nastalu na prometnicama od opasnih stvari obzirom da obavlja opasnu djelatnost (sukladno općim propisima odgovornosti za štetu od opasne stvari odnosno opasne djelatnosti, sve u skladu s odredbama članka 1063. i 1064. Zakona o obveznim odnosima). Poziva se na odredbe članka 2. stavka 1. točke 2., članka 2. stavka 1. točke 3. te članka 139. Zakona o cestama i Zakon o sigurnosti prometa na cestama. Imajući u vidu kako onaj koji obavlja opasnu djelatnost, u konkretnom slučaju II-tuženik, odgovara po načelu uzročnosti, jasno je da postoji odgovornost tuženika za naknadu štete i ovom štetnom događaju, jer ne postoje razlozi isključenja odgovornosti iz čl. 1067. ZOO-a. Budući da je nesporno došlo do istrčavanja divljači (jelena) na autocestu, proizlazi da drugotuženik nije poduzeo sve propisane mjere, kao ni ispunio svoje obaveze, usmjerene na zaštitu prometnica i prometa, pa postoji njegova odgovornost za naknadu štete. Činjenica da se divljač nalazila na kolniku autoceste znači da je divljač ili prošla kroz nekakvu rupu ili procjep koji postoji na tom dijelu autoceste, ili pak da sama zaštitna ograda nije bila postavljena na pravilan način, za što odgovara drugotuženik. Odgovornost drugotuženika je bila osigurana kod prvotuženika policom osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti, broj police: 13-0000010476 za razdoblje od 4. ožujka 2021. do 3. ožujka 2022. pa je i prvotuženik kao osiguratelj drugotuženika za odgovornost iz djelatnosti solidarno odgovoran tužitelju vezano za predmetno potraživanje. Obzirom je predmetno motorno vozilo u vrijeme nastalog štetnog događaja imalo kod tužitelja sklopljenu citiranu policu kasko osiguranja motornog vozila, to je tužitelj nakon prijave i procjene štete izmirio svoje obveze po predmetnoj polici zbog čega zahtijeva isplatu isplaćenog iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamata na temelju odredbi članka 963 Zakona o obveznim odnosima.

2. U odgovoru na tužbu prvotuženik je odgovornost tuženika za štetu koja je nastala na vozilu zbog naleta na divljač budući da osiguranik tuženika odgovara temeljem načela krivnje u situaciji kada je šteta nastala kao posljedica nepropisnog održavanja, a povredom zakonskih propisa koji se odnose na održavanje ceste. U konkretnom slučaju do štetnog događaja nije došlo zbog neodržavanja ceste već zbog iznenadnog naleta divljači koju osiguranik prvotuženika nije mogao predvidjeti niti spriječiti mjerama i radnjama koje je dužan poduzeti u skladu sa Zakonom o cestama, Pravilniku o održavanju cesta i Pravilnika o ophodnji ceste. Nadalje navodi da iz dokumentacije koju dostavlja proizlazi kako je ophodnja navedene dionice na predmetni dan izvršena u skladu s propisima, odnosno sukladno članku 6. stavku 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama i člancima 3., 9., 10. i 12. Pravilnika o ophodnji javnih cesta, kojom prilikom nikakva oštećenja nisu utvrđena na žičanoj ogradi te drugotuženik unatoč provedenoj ophodnji nije imao prethodnih saznanja o bilo kakvoj životinji na cesti koji bi ugrožavala sigurnost prometa, nije niti postojala objektivna mogućnost za njezino pravovremeno uklanjanje. Stoga nije bilo nikakvog propusta u održavanju autoceste za koji bi bio odgovoran osiguranik prvotuženika, a time nema ni odgovornosti prvotuženika za štetu koja je nastala tužitelju. Osporio je i osnovu obavljenog plaćanja, tj. izvršene kompenzacije sa Čazmatrans Vukovar d.o.o., obzirom da iz dostavljene police proizlazi da je osiguranik Erste & Steiermarkische S-leasing d.o.o., a Čazmatrans Vukovar d.o.o. samo ugovaratelj osiguranja, dok tužitelj ne dostavlja Suglasnost osiguranika kojim pristaje da se osigurnina isplati ugovaratelju. Osporio je i visinu štete jer ne proizlazi iz dostavljene dokumentacije.

3. U odgovoru na tužbu drugotuženik je osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u bitnome navodeći kako osporava odgovornost i uzročno-posljedičnu vezu između drugotuženikovog postupanja i predmetnog štetnog događaja. Nadalje je naveo kako iz tužbenog zahtjeva nije razvidno u čemu bi se točno sastojao drugotuženikov propust radi kojeg bi došlo do prometne nesreće. Sama činjenica kako se divljač našla na kolniku autoceste sama po sebi ne znači i ne može značiti da drugotuženik nije u potpunosti u svemu postupio sukladno zakonskim propisima i pravilima struke. Radnici nadležne Tehničke jedinice održavanja Slavonski Brod postupili su u svemu sukladno propisima i pravilima struke u pogledu održavanja i zaštite javnih cesta, odnosno u skladu sa Zakonom o cestama (NN 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14, 110/19 i 114/21), Pravilnikom o održavanju cesta (NN 90/14 i 3/21) i Pravilnikom o ophodnji javnih cesta (NN 75/14 i 7/21). U predmetnom slučaju do štetnog događaja nije došlo zbog neodržavanja autoceste, odnosno zbog propusta ili krivnje II. tuženika. Radi zaštite ceste i korisnika od ulaska životinja, autocesta je čitavom dužinom ograđena zaštitnom žičanom ogradom sukladno Projektu prometne signalizacije i opreme koji je sastavni dio građevinske dozvole i u skladu je s Općim tehničkim uvjetima i važećim hrvatskim normama (HRN U.S4.102; HRN U.106, HRN U.S4.112) te se održava na način da se redovito pregledava, po potrebi popravlja ili zamjenjuje, a u slučaju potrebe, otklanja se sve što bi moglo ugroziti sigurnost i nesmetano odvijanje prometa na autocesti. Pored navedenog, za predmetnu dionicu autoceste izdana je uporabna dozvola bez koje ne bi bila puštena u promet, što jasno ukazuje da je izvedeno stanje dionice autoceste uključujući i postavljenu zaštitnu žičanu ogradu u skladu s projektnom dokumentacijom i građevinskom dozvolom. 19. rujna 2021., prilikom ophodnje dionice autoceste na mjestu gdje se dogodila predmetna prometna nesreća, nisu postojala niti su primijećena bilo kakva oštećenja zaštitne žičane ograde, a što proizlazi iz radne dokumentacije drugotuženika. Iz dostavljene dokumentacije razvidno je da nigdje nije

evidentirano oštećenje na zaštitnoj žičanoj ogradi, niti prokop ispod ograde, što znači da je ograda bila funkcionalna u smislu sprječavanja ulaska životinja na autocestu. Prije štetnog događaja nije bilo nikakvih dojava o pojavi životinje na kolniku autoceste, što upućuje na činjenicu da je vjerojatno životinja u potpunosti nepredvidivo i neposredno prije samog naleta osiguranika tužitelja dospjela na kolnik autoceste, što drugotuženik svim mjerama koje poduzima u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti. U slučaju dojava bilo korisnika, ophodara ili djelatnika MUP-a, drugotuženik odnosno radnici Centra za nadzor i upravljanje prometom putem displeja iznad autoceste o tome obavještavaju odnosno upozoravaju korisnike o ograničavanju brzine kretanja, pri čemu je općepoznato kako ophodarska služba ne može biti u svakom trenutku na svakom dijelu autoceste. Istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije u bitnome navodeći kako pojava životinje na kolniku autoceste nije propust trgovačkog društva koje upravlja autocestom, niti je sama životinja vlasništvo drugotuženika. Ukoliko je riječ o naletu na životinju na autocesti tada se radi o opasnoj stvari pa za štetu nastalu od opasne stvari sukladno članku 1064. Zakona o obveznim odnosima odgovara njezin vlasnik i to na temelju objektivne odgovornosti, sukladno članku 1045. stavku 3. Zakona o obveznim odnosima. Umjesto vlasnika stvari i isto kao i on odgovara i osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi ili osoba koja je inače dužna nadgledati stvar - odredba članka 1066. stavka 1. ZOO-a, što bi u konkretnom slučaju bio vlasnik domaće životinje ili ovlaštenik prava lova na području iz kojeg je divljač iskočila na cestu budući da gospodarenje lovištem i divljači obuhvaća uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači. Samo vozilo u pokretu predstavlja opasnu stvar, kao što i vožnja velikom brzinom predstavlja opasnu djelatnost, no drugotuženik niti je imatelj navedene opasne stvari, niti obavlja opasnu djelatnost. Lovačko društvo „KUNA“, koje je ovlaštenik prava lova na području uz dionicu autoceste na kojoj se dogodila predmetna prometna nesreća, preuzelo je usmrćenu životinju, što je vidljivo iz Zapisnika o primopredaji usmrćene životinje kao i iz Zapisnika drugotuženika o prometnoj nesreći. Odgovornost drugotuženika za štetu nije objektivna, niti drugotuženik obavlja opasnu djelatnost, već se radi o eventualnoj odgovornosti na temelju krivnje pa na strani štetnika vrijedi obveza naknade štete u smislu članka 1045. st. 1. ZOO-a. Osporio je dinamiku nastanka štetnog događaja odnosno istaknuo je prigovor doprinosa vozača predmetnoj šteti koji je bio obvezan brzinu kretanja prilagoditi osobinama i stanju na cesti tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom preprekom. Osporio je visinu nastale štete kao i potraživanje zakonske zatezne kamate na traženi iznos i to od 1. ožujka 2022. s obzirom na to da sukladno članku 1086. ZOO-a zatezne kamate na naknadu imovinske štete teku od dana donošenja presude pa do isplate. Konačno je istaknuo kako je ispunio sve svoje zakonske obveze ophodnje autoceste i poduzeo sve mjere radi osiguranja sigurnog i nesmetanog prometa te je osporio postojanje bilo kakve radnje ili propusta koje bi se moglo dovesti u uzročno - posljedičnu vezu s štetnim događajem.

4. U nastavku postupka tužitelj je u cijelosti osporio tvrdnje iz odgovora na tužbu te je dostavio isprave koje se odnose na osnovu obavljenog plaćanja nakon čega je prvotuženik na pripremnom ročištu naveo kako više ne osporava osnovu obavljenog plaćanja kao što je to osporavao u odgovoru na tužbu pod točkom II.2., dok je u preostalom dijelu prvotuženik ostao kod tvrdnji iz odgovora na tužbu. Drugotuženik je ostao kod tvrdnji iz odgovora na tužbu.

5. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem isprava u spisu, i to: izvadaka iz sudskog registra (str. 8. – 16. spisa), Ugovora broj 030100000831437901

(str. 17. spisa), potvrde o uplaćenju premiji (str. 18. spisa), Uvjeta za kasko osiguranje motornih vozila (str. 25. – 37. spisa), preslike prometne dozvole (str. 38. spisa), odštetnog zahtjeva (str. 39. – 51. spisa), računa (str. 52. – 56. spisa), otpremnice (str. 57. – 58. spisa), specifikacije troškova (str. 68. spisa), izdatnica (str. 69. – 72. spisa), radnog naloga (str. 73. spisa), izvida štete (str. 74. – 75. spisa), potvrde o izvršenom plaćanju (str. 76. spisa), Sporazuma o izvansudskoj nagodbi (str. 77. spisa), potvrde Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske (dalje: MUP) (str. 83. – 85. spisa), dopisa – korespondencije (str. 86. – 97. i 102. – 107. spisa), kasko ponude broj 831437901 (str. 98. spisa), police kasko osiguranja motornih vozila broj 831437901 (str. 99. – 100. spisa), preslike vozačke dozvole (str. 101. spisa), prijave i zahtjeva za naknadu štete (str. 108. – 111. spisa), ophodarskog dnevnika (str. 140. i 177. spisa), dnevnika rada (str. 141. – 142., 149. – 150. i 178. spisa), putnog radnog lista (str. 143. – 145. i 179. – 180. spisa), zapisnika o prometnoj nesreći (str. 144. – 150. spisa), zapisnika o primopredaji usmrćene životinje (str. 151. spisa), Ugovora o poslovnoj suradnji (str. 183. – 187. spisa), protokola prijave i obrade kasko šteta za vozila u vlasništvu S-LEASING (str. 188. spisa), isprave iz spisa predmeta MUP-a (str. 213. – 221. spisa).

Izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Miroslava Vrljića i Miloša Miljevića.

Provedeno je prometno-tehničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Igoru Jakopliću, dipl. ing. prometa.

6. Nisu izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Bojana Đuran, Prosina 4, Vukovar, Tomislava Golubić, Berislavićeva ulica 51, Slavonski Brod, Filipa Ćorić, Augusta Cesarca 43, Ilok, Tijane Ratković, Ulica Bana Josipa Jelačića 30, Svinjarevci, Luke Gavranović, Ivana Trnskog 20, Petrinja, Klaudije Lenić, Joze Ivakića 85, Bošnjaci, Gordane Patković, Zadarska ulica 46, Pula, Antonija Vuković, Vodovodna 1, Rijeka, Katice Ćirić, Domovinskog rata 46, Vukovar, Jadranke Gajbud, Jadreški 28A, Jadreški, Ivone Onodi, Kralja Tomislava 4, Ilok, Mirjane Pejić, Hrsta – II. Odvojak 5, Crikvenica, Sanje Blažević, Ružić Selo 199, Hreljin, Josip Rošić, Šiška Menčetića 14, Županja, Danijela Jovanović, Jovana Perajlića 32, Trpinja, Mate Mitrović, Mladena Pozajića 29, Županja, Elizabete Metzger, Malca 56, Kaptol, radi utvrđivanja dinamike nastanka štetnog događaja i činjenice da se radilo o divljači (jelenu), pribavljanjem od drugotuženika cjelokupne dokumentacije i podataka, pribavljanjem podataka od PPP Slavonski Brod te osiguranika i ugovaratelja osiguranja, Agram banke d.d. i izvođača popravka oštećenja, uviđajem na licu mjesta, veterinarskim i financijskim vještačenjem, kao što je to tužitelj predložio u tužbi jer izvođenje tih dokaza nije bilo potrebno radi utvrđivanja odlučnih spornih činjenica budući da je te činjenice bilo moguće utvrditi na temelju isprava u spisu i ostalih izvedenih dokaza,

7. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu zateznih kamata.

8. Predmet spora je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 13.775,01 EUR koji je 1. ožujka 2022. tužitelj isplatio svom osiguraniku po osnovi naknade štete na vozilu registarske oznake i broja VU 341-DD, broj šasije WMAR07ZZ0ET020744 nastale u prometnoj nezgodi koja se dogodila 19. rujna 2021., oko 23:10, na cesti A3 – Bregana

(GP Bregana – Granica RH/Slovenija) – Zagreb – Slavonski Brod – Čvorište Sredanci (A5) – Lipovac (GP Bajakovo – Granica RH/Srbija), Općina Garčin, na km 226 km + 150 m, na način da je to vozilo, kojim je upravljao Miloš Miljević, naletjelo na divljač (jelena).

9. Nije sporna činjenica da se 19. rujna 2021., oko 23:10, na cesti A3 – Bregana (GP Bregana – Granica RH/Slovenija) – Zagreb – Slavonski Brod – Čvorište Sredanci (A5) – Lipovac (GP Bajakovo – Granica RH/Srbija), Općina Garčin, na km 226 km + 150 m, dogodila prometna nesreća kada je vozilo registarske oznake i broja VU 341-DD, broj šasije WMAR07ZZ0ET020744 naletjelo na divljač (jelena), a ta činjenica proizlazi i iz potvrde MUP-a (str. 83. – 85. spisa), izvješća o poduzetom (str. 213. spisa), zapisnika o očevidu (str. 214. – 218. spisa) i iskaza svjedoka Miloša Miljevića. Dakle, nije sporna činjenica nastanka predmetnog štetnog događaja.

Nije sporna činjenica da je u trenutku nastanka predmetne prometne nezgode navedenim vozilom upravljao Miloš Miljević.

Nije sporna činjenica da je za navedeno vozilo kod tužitelja bila sklopljena policia kasko osiguranja vozila 831437901.

Nije sporna tužiteljeva aktivna legitimacija.

Nije sporna činjenica da je 1. ožujka 2022. tužitelj isplatio svom osiguraniku iznosa od 13.775,01 EUR po osnovi naknade štete nastale u predmetnom štetnom događaju.

Nije sporna činjenica da je u trenutku nastanka predmetnog štetnog događaja drugotuženikova odgovornost bila osigurana kod prvotuženika policom osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti, broj police: 13-0000010476 za razdoblje od 4. ožujka 2021. do 3. ožujka 2022.

Navedene činjenice proizlaze i iz isprava u spisu.

10. Sporne su pasivna legitimacija, odgovornost za štetu, dinamika nastanka predmetnog štetnog događaja, visina štete nastale na vozilu i tijekom zateznih kamata.

11. S obzirom na vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja (19. rujna 2021.) za pitanje drugotuženikove odgovornosti primarno su mjerodavne odredbe članka 50. Zakona o cestama ("Narodne novine" broj 84/2011/ 22/13, 54/13, 148/13, 92/14 i 110/19; dalje: ZC). Odredbama članka 50. ZC-a je propisano da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje (stavak 1.). Pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima (stavak 2.).

12. Drugotuženik je društvo koje upravlja autocestama i njegova je zakonska obveza održavati autoceste (argument iz članka 2. stavka 1. točka 13. i točka 17., članka 26. i članka 81. ZC-a). Redovito održavanje autoceste uključuje poduzimanje odgovarajućih mjera i radnji sa svrhom održavanja prohodnosti i tehničke ispravnosti cesta, ali i sa svrhom održavanja i omogućavanja sigurnog i neometanog prometa na autocestama.

13. Drugotuženik odgovara za štetu po načelu krivnje, a kako je to propisano odredbom članka 1045. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 dalje: ZOO). U skladu s tom odredbom, krivnja

za prouzročenu štetu se presumira zbog čega je na drugotuženiku teret dokazivanja činjenice da je šteta nastala bez njegove krivnje.

14. Za naknadu štete nastale naletom divljači na vozilo na autocesti, pravna osoba koja upravlja autocestom odgovara po načelu predmnijevane krivnje. Kada je utvrđeno da se divljač nalazila na kolniku autoceste, samim time dokazan je propust u održavanju autoceste od strane pravne osobe koja upravlja autocestom. Na tuženiku je teret dokazivanja činjenice da nije bilo njegovih propusta u održavanju autoceste pri čemu tužitelj nije dužan konkretizirati svaki pojedini propust ili štetnu radnju zbog kojih se divljač zatekla na kolniku autoceste.

15. U konkretnom slučaju se predmetna nezgoda dogodila na autocesti koja nije bila obilježena prometnim znakovima koji bi se odnosili na divljač, nego je autocesta ograđena žičanom ogradom koja bi trebala sprječavati izlazak divljači na cestu. Dakle, jedna od osnovnih funkcija žičane ograde koja se nalazi uz autocestu je sprječavanje dolaska divljači na autocestu. To pogotovo ako i kada se uzmu obzir velike brzine koje vozila postižu na autocesti i iz kojeg razloga vozači koriste i plaćaju korištenje autoceste kako bi što brže i sigurnije stigli na odredište.

16. U konkretnom slučaju je nesporno da je do prometne nezgode došlo na kolniku autoceste A3 – Bregana (GP Bregana – Granica RH/Slovenija) – Zagreb – Slavonski Brod – Čvorište Sredanci (A5) – Lipovac (GP Bajakovo – Granica RH/Srbija), Općina Garčin, na km 226 km + 150 m, kada je na vozilo registarske oznake i broja VU 341-DD, broj šasije WMAR07ZZ0ET020744 naletjela divljač (jelen).

17. Uvidom u ophodarski dnevnik (str. 140. i 177. spisa), dnevnik rada (str. 141. – 142., 149. – 150. i 178. spisa) i putni radni list (str. 143. – 145. i 179. – 180. spisa) u bitnome je utvrđeno kako je na dan predmetne prometne nesreće drugotuženik obavio redovite ophodnje autoceste kojom prilikom nije zabilježeno da je na navedeni dan utvrđeno ili uočeno oštećenje zaštitne žičane ograde na dionici autoceste na kojoj se dogodila predmetna nezgoda. Uvidom u navedene isprave i zapisnik o prometnoj nesreći (str. 144. – 150. spisa) utvrđeno je kako je drugotuženik obavio ophodnju autoceste i nakon što se dogodila predmetna prometna nezgoda te da niti tom prilikom nisu uočena nikakva oštećenja zaštitne žičane ograde.

Navedene odlučne činjenice je u svom iskazu potvrdio i svjedok Miroslav Vrljić, koji je u trenutku nastanka predmetnog štetnog događaja bio zaposlen kod drugotuženika na radnom mjestu ophodara, toga dana je obavio ophodnju dijela dionice na kojoj dogodila predmetna prometna nezgoda te je potvrdio da je sastavio ophodarski dnevnik, dnevnik rada, putni radni list i zapisnik o prometnoj nesreći.

18. Na temelju iskaza svjedoka Miroslava Vrljića, koji je sud u cijelosti prihvatio jer je dan jasno, uvjerljivo i bez kontradiktornosti te je u skladu s ispravama u spisu, je utvrđeno kako je prije nego što se dogodila predmetna prometna nesreća, otprilike sat vremena prije, zajedno sa vozačem obišao predmetnu dionicu autoceste, da se radilo o redovnoj kontroli autoceste, koju su obavili iz vozila, da su tom prilikom vozili otprilike 40 km/h, zaustavnim trakom i da na cijeloj dužini autoceste pa tako i na dijelu na kojem se dogodila nesreća postoji zaštitna žičana ograda te da prilikom predmetne ophodnje nije primijetio nikakva oštećenja niti zadignuća zaštitne žičane ograde. Nadalje je utvrđeno da je nakon nastanka predmetnog štetnog događaja zajedno s vozačem obavio ophodnju autoceste i to predmetne dionice na kojoj se dogodila nesreća, da je

ta ophodnja obavljena pješice na način da su obišli otprilike 1 km autoceste počevši od mjesta nesreće, i to u oba smjera, da tom prilikom također nisu uočili nikakva oštećenja niti zadignuća zaštitne žičane ograde, da je pregledao autocestu i na suprotnoj strani, i to na istoj dionici autoceste i u istoj dužini. Osim toga je utvrđeno da je ograda udaljena otprilike 5-6 metara od zaustavne trake, a na mjestu gdje se dogodila nesreća je ravan teren, da je na predmetnoj dionici autoceste zaštitna žičana ograda visoka 140 cm, da je u vrijeme ophodnje bila noć pa je korištena ručna lampa, dok prilikom noćne ophodnje na vozilu postoji reflektor koji obasjava žicu tako da se tijekom vožnje može vidjeti svako oštećenje jer je vidljivost skoro kao i po danu, da se predmetna prometna nesreća dogodila na otprilike 26. kilometru dijela dionice na kojoj je obavljena ophodnja prije nesreće, s time da je prije prometne nesreće obavljena ophodnja 38 kilometara autoceste u jednom smjeru i 38 km autoceste u drugom smjeru, da su prve naplatne kućice udaljene 4,5 km od mjesta nesreće te da je divljač mogla ući kod naplatnih kućica.

19. Dakle, na temelju isprava u spisu te iskaza svjedoka Miroslava Vrljića je u bitnome utvrđeno kako je na dan predmetne prometne nezgode, i to otprilike sat vremena prije i nakon predmetne prometne nesreće, drugotuženik obavio ophodnju autoceste koju je bio dužan obaviti te da na dionici autoceste na kojoj se dogodila predmetna prometna nezgoda zaštitna žičana ograda nije bila oštećena, niti zadignuta. Međutim, sama činjenica što prilikom ophodnje drugotuženikov ophodar nije uočio nikakvo oštećenje u zaštitnoj ogradi niti njezino zadignuće ne znači da tog oštećenja i/ili zadignuća stvarno nije bilo. Isto tako, sama činjenica što je drugotuženik obavio ophodnju spornog dijela autoceste i što nisu nađena oštećenja na zaštitnoj ogradi i/ili njezina zadignuća, ne znači da nema drugotuženikovih propusta u održavanju ili postavljanju zaštitne ograde, a time niti drugotuženikove odgovornosti za štetu. To iz razloga što je drugotuženik kao osoba koja upravlja autocestom bio dužan postaviti i održavati žičanu ogradu koja bi spriječila izlazak divljači na autocestu. Naime, u konkretnom slučaju se na kolniku autoceste našla divljač što ukazuje na to da zaštitna ograda nije bila pravilno postavljena, ili da ograda nije dovoljno visoka da spriječi ulaz divljači, jer da je bila, tada se ne bi moglo dogoditi da se divljač nađe na prostoru kolnika autoceste.

Činjenice što je zaštitna žičana ograda izgrađena u skladu s pravilima struke i što je za predmetnu dionicu autoceste izdana uporabna dozvola, kao što to navodi drugotuženik, same za sebe ne znače da je drugotuženik u konkretnom slučaju poduzeo sve mjere i sve potrebne radnje na predmetnoj autocesti kako bi ju na siguran način mogli koristiti svi korisnici kojima je namijenjena.

Pri tome treba imati u vidu i da se na autocesti postižu vrlo velike brzine vozila (130 km/h) pa izbjegavanje divljači može imati kobne posljedice zbog čega je drugotuženik dužan po potrebi poduzimati i mjere koje su veće od onih propisanih pravnim propisima na koje se poziva tuženik. Osim toga, za korištenje autoceste se plaća naknada upravo da bi put bio siguran i da se na autocesti ne nađe divljač (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-3776/2022-2 od 12. rujna 2023.).

Stoga činjenica što je postojala zaštitna ograda te da drugotuženik obavlja redovite, a po potrebi i izvanredne preglede zaštitne ograde nisu dovoljne za zaključak da je do predmetne prometne nezgode došlo bez drugotuženikove krivnje, dok drugotuženik, na kome je u konkretnom slučaju teret dokaza da su poduzete sve radnje radi odvijanja nesmetanog i sigurnog prometa na autocesti, nije dokazao suprotno. Do predmetne prometne nezgode došlo je upravo tako što je divljač (jelen) naletjela na

vozilo tužiteljevog osiguranika koje se kretalo autocestom, i to zbog nepravilnog održavanja prometnice jer u protivnom do izlijetanja divljači na cestu ne bi došlo.

Stoga je, uzevši u obzir navedeno, sud utvrdio kako u konkretnom slučaju postoji drugotuženikov propust da poduzme mjere radi sigurnog neometanog prometa i mjere održavanja sigurnosti autoceste, pa i postavljanjem ograde koja će spriječiti izlazak divljači na autocestu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev x 230/2012-2 od 8. studenoga 2012., Rev 873/2017-2 od 16. veljače 2021. i Revd-935/2025-2 od 1. travnja 2025. te Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-2767/2022 od 22. prosinca 2022. i PŽ-2737/2022-2 od 12. travnja 2023.). Posljedično, a kako drugotuženik tijekom postupka nije dokazao da je šteta nastala bez njegove krivnje, sud je utvrdio da drugotuženik nije poduzeo sve potrebne radnje na predmetnoj autocesti kako bi ju na siguran način mogli koristiti svi korisnici kojima je namijenjena, odnosno da nije osigurao siguran promet zbog čega postoji drugotuženikova odgovornost za štetu u smislu odredbe članka 1045. stavka 1. ZOO-a.

20. Uvidom u potvrdu MUP-a (str. 83. – 85. spisa), zapisnik o očevidu (str. 214. – 218. spisa) i zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (str. 221. spisa), utvrđeno je kako je u trenutku nastanka predmetne prometne nesreće utvrđeno da vozač Miloš Miljević nije bio alkoholiziran niti je utvrđena prisutnost opojnih droga ili lijekova.

Uvidom u potvrdu MUP-a (str. 83. – 85. spisa) i zapisnik o očevidu (str. 214. – 218. spisa) utvrđeno je kako nije utvrđena prekršajna odgovornost vozača Miloša Miljevića.

Čitanjem iskaza svjedoka Miloša Miljevića je utvrđeno da je u trenutku nastanka predmetne nesreće vozio oko 90 km/h, da je divljač naletjela na vozilo s desne strane i da je nije mogao prethodno uočiti jer je divljač u skoku doskočila naglo, da kada je vidio da će udariti divljač, refleksno je kočio i usporio i da je u tom trenutku bilo suho vrijeme.

21. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Igora Jakoplića, dipl. ing. prometa jer je vještak u cijelosti postupio u skladu sa zadatkom koji mu je odredio sud, a nalaz i mišljenje su izrađeni jasno, obrazloženo i bez kontradiktornosti. Osim toga, pisani nalaz i mišljenje je navedeni sudski vještak usmeno iznio i na ročištu održanom 13. svibnja 2026. kojom prilikom je jasno i argumentirano odgovorio na postavljeno pitanje.

22. Na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka je utvrđeno da je prilikom nezgode došlo do punog čeonog naleta autobusa osiguranika tužitelja MAN registarske oznake VU 341-DD na jelena, na sjevernom kolniku autoceste A3 na 226 km + 150 metara, koji se kretao preko kolnika autoceste vozaču gledano od desna u lijevo, odnosno od sjevera prema jugu, da se autobus kretao od istoka prema zapadu, da je do naleta došlo u noćnim uvjetima vožnje, da je nailazak životinje vozač mogao najranije uočiti kad se životinja nalazila na odmaku od 8 metara od naletne pozicije i to isključivo ako je imao uključena duga svjetla, da je prema nađenim oštećenjima na vozilu naletna brzina vozila na životinju oko 100 km/h, a istom se brzinom autobus morao kretati neposredno prije štetnog događaja jer vozač nije imao vremena za dovođenje vozila u kočeno stanje, da je vozač imao na raspolaganju za izbjegavanje naleta vrijeme od 0,96 sekundi, a opasnost je uočio kad je vozilom bio udaljen od mjesta naleta za 26,8 metra, da bi na toj udaljenosti uspio izbjeći nalet forsiranim kočenjem maksimalnog intenziteta pri prethodnom kretanju bilo kojom brzinom koja ne

premašuje 46 km/h, da ako bi uvažili da životinja prije naleta u nijednom trenutku ne bi naglo promijenila smjer kretanja i da bi u nastavku kretanja izašla izvan lijevog gabarita vozila najkraćim putem, tada bi slijedilo da bi nalet bio izbjegljiv uz reakciju vozača kočenjem pri svim brzinama koje ne premašuju 80 km/h. Na ročištu održanom 13. svibnja 2026. sudski vještak je pojasnio kako je tehnički moguća varijanta nastanka predmetnog štetnog događaja na način kako je iskazao tužiteljjev osiguranik i da je to u skladu s nalazom.

23. Uzevši u obzir navedeno, sud je na temelju navedenih isprava, iskaza svjedoka Miloša Miljevića te nalaza i mišljenja sudskog vještaka, utvrdio neosnovanim prigovor drugotuženika kako postoji doprinos vozača predmetnoj šteti jer je, suprotno drugotuženikovoj tvrdnji, vozač prilagodio brzinu kretanja osobinama i stanju na autocesti tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom preprekom. To i iz razloga što iz izvedenih dokaza proizlazi kako je vozač vozio manjom brzinom od dopuštene i da je prilagodio brzinu uvjetima na autocesti vodeći računa o tome da je bila noć, ali je bilo suho vrijeme te da prilikom nastanka predmetnog štetnog događaja vozač nije bio pod utjecajem alkohola.

24. Neosnovana je tuženikova tvrdnja da bi za štetu od divljači bila odgovorna lovačka društva budući da je do nesreće došlo na autocesti za čiju sigurnost u skladu s odredbama članka 50. ZC-a, kojima je uređena odgovornost za štetu koja potječe od divljači koja se nalazila na autocesti (a ne odgovornost za štetu koju počini divljač u smislu članka 80. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 99/2018)), odgovara upravo drugotuženik. Osim toga, opisani propust osobe koja je zadužena za upravljanje i održavanje autoceste, na kojoj nije ni postavljen prometni znak „divljač na cesti“, lovoovlaštenik nije mogao ukloniti ili spriječiti, jer to nije njegova obveza već je to tuženikova zakonska obveza (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev 873/2017-2 od 16. veljače 2021. i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-2737/2022-2 od 12. travnja 2023.).

25. Uzevši u obzir navedeno sud je utvrdio neosnovanim i pozivanje tuženika na odredbe članka 1045. stavka 3. i članka 1064. ZOO-a o objektivnoj odgovornosti vlasnika opasne stvari odnosno osobe kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi ili koja je inače dužna da je nadgleda.

26. Slijedom navedenog sud je utvrdio neosnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije te je utvrdio da, suprotno tvrdnji tuženika, u konkretnom slučaju postoji drugotuženikova odgovornost za štetu prouzročenu upravo drugotuženikovim propustom da poduzme mjere radi sigurnog neometanog prometa i mjere održavanja sigurnosti autoceste, pa i postavljanjem ograde koja će spriječiti izlazak divljači na autocestu. Budući da je prvotuženik nesporno osiguratelj drugotuženika, sud je utvrdio da u konkretnom slučaju postoji i odgovornost prvotuženika za štetu u skladu s odredbama članka 964. i 965. ZOO-a.

27. Budući da je utvrđeno da u konkretnom slučaju postoji odgovornost oba tuženika za štetu, sud je utvrdio da je njihova odgovornost solidarna u smislu odredbe članka 1107. stavka 3. ZOO-a jer su u konkretnom slučaju štetu uzrokovale osobe radeći nezavisno jedna od druge, a njihovi udjeli u šteti se ne mogu utvrditi (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev 1435/08-2 od 14. listopada 2010.).

28. Na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka je utvrđeno da na vozilu nije nastala ekonomska totalna šteta i popravak je bio isplativ te da je uz uvažavanje cijena rezervnih dijelova važećih kod ovlaštenih radionica za MAN vozila na dan saniranja štete i tržišne cijene radnog sata od 300,00 kn-a, kao i normativa radnih sati i potrošnog materijala, trošak popravka vozila iznosio 114.767,88 kn / 15.232,32 EUR, što zajedno s uključenim PDV-om po stopi od 25 % iznosi 143.459,85 kn / 19.040,39 EUR.

29. Prema odredbi članka 963. stavka 1. ZOO-a, isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

30. S obzirom na to da je nesporno da je 1. ožujka 2022. tužitelj isplatio svom osiguraniku iznos od 13.775,01 EUR po osnovi naknade štete nastale u predmetnom štetnom događaju, sud je, uzevši u obzir navedeno, na temelju odredaba članka 963. stavka 1. u vezi s odredom članka 1107. stavka 3. ZOO-a, obvezao tuženike na solidarnu isplatu navedenog iznosa.

31. Prema odredbi članka 29. stavka 1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Odredbom članka 1086. ZOO-a propisano je da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete.

S obzirom na to da je je 1. ožujka 2022. tužitelj nesporno isplatio iznos naknade štete od 13.775,01 EUR, tužitelj ima pravo na zatezne kamate koje teku od prvog sljedećeg dana nakon obavljene uplate, a ne od dana obavljene uplate, kao što to neosnovano zahtijeva tužitelj, do isplate, i to po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose. Stoga je sud utvrdio neosnovanim drugotuženikove tvrdnje kako zatezne kamate teku tek od dana donošenja presude.

32. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama I. i II. izreke presude.

33. Tužitelj je u cijelosti uspio u ovoj parnici u odnosu na odluku o glavnoj stvari zbog čega ima pravo na naknadu troškova u skladu s odredbom članka 154. stavka 1. ZPP-a.

Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 13.775,01 EUR, tužitelju su, kao potrebni (članaka 155. stavak 1. ZPP), priznati troškovi sastavljanja tužbe u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 i 107/25; dalje: OT), sastavljanja obrazloženog podneska od 26. listopada 2024. kojim se očituje na odgovor na tužbu u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT), sastavljanja podneska od 29. ožujka 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. točka 4. OT), sastavljanja obrazloženog podneska od 1. travnja 2026. kojim se očituje na nalaz i mišljenje vještaka u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT), zastupanja na ročištima 3. ožujka 2025., 27. svibnja 2025. (pred Općinskim sudom u Vukovaru kao zamolbenim sudom), 21. listopada 2025. i 13. svibnja 2026. u iznosu od 500,00 EUR za svako ročište (Tbr. 9. točka 1. OT), što ukupno iznosi 3.550,00 EUR, a sve uvećano za PDV od 25% u iznosu od 887,50 EUR (Tbr. 46. OT), ukupno iznosi 4.437,50 EUR.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova sudske pristojbe za tužbu u plaćenom iznosu od 184,20 EUR i za presudu u iznosu od 184,20 EUR, sve u skladu s Uredbom o tarifi sudskih pristojbi.

Tužitelj ima pravo i na naknadu troškova vještačenja u iznosu od 500,00 EUR.

Stoga tužitelj ima pravo na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 5.305,90 EUR.

Na te troškove tužitelj ima pravo i na zatezne kamate od dana donošenja ove presude (članak 151. stavak 3. ZPP) do isplate, po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO za ostale odnose.

Budući da u skladu s odredbom članka 161. stavka 3. ZPP-a, suparničari koji su solidarno odgovorni u glavnoj stvari odgovaraju solidarno i za troškove dosuđene protivnoj strani, sud je u točki III. izreke presude obvezao tuženike na solidarnu naknadu troškova.

34. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova sastavljanja podnesaka od 27. kolovoza 2024. i 3. rujna 2024. s PDV-om u zatraženom iznosu od 25,00 EUR za svaki podnesak, odnosno 50,00 EUR ukupno za oba podnesak jer s obzirom na njihov sadržaj ti podnesci nisu bili potrebni za vođenje ove parnice u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Iz istog razloga tužitelj nema pravo na naknadu troška sastavljanja podneska od 24. siječnja 2026. s PDV-om u iznosu od 250,00 EUR. Za sastavljanje podneska od 29. ožujka 2025. tužitelj neosnovano zahtijeva naknadu troškova s PDV-om u preostalom iznosu od 562,50 EUR jer s obzirom na njegov sadržaj taj podnesak ne predstavlja obrazloženi podnesak, već se radi o podnesku iz kategorije ostalih podnesaka. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova u iznosu od 105,37 EUR jer nije određeno naveo po kojoj osnovi zahtijeva naknadu tih troškova što je bio dužan učiniti u skladu s odredbama članka 164. stavcima 1. – 3. ZPP-a, već je u zahtjevu za naknadu troškova samo paušalno naveo kako se taj iznos odnosi na „ostalo.“ Stoga tužitelj nema pravo na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 967,87 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama zbog čega je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

Zagreb, 15. lipnja 2026.

Sudac
mr. sc. Ivana Koštarić Fegeš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od dostave prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30889-65811**

Kontrolni broj: **03417-a7ef0-49609**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA KOŠTARIĆ FEGEŠ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.